

Sygn. VUa 48/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2016 roku

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim,

Wydział V w składzie:

Przewodniczący: SSO Beata Łapińska (spr.)

Sędziowie: SSO Urszula Sipińska-Sęk

SSO Magdalena Marczyńska

Protokolant: st.sekr.sądowy Marcelina Machera

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku M. Ś. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T..

o zasiłek chorobowy

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T..

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 25 września 2015r. sygn. IV U 237/15

oddala apelację.

Sygn. akt V Ua 48/15

UZASADNIENIE

(...) Oddział w T. decyzją z dnia 10 czerwca 2015 roku, sygn. (...) odmówił M. Ś. (1) prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 maja 2015 roku do 19 czerwca 2015 roku. W uzasadnieniu decyzji wskazał, że wnioskodawca był ubezpieczony z tytułu zatrudnienia w firmie (...) Spółce Komandytowej do 30 kwietnia 2015 roku, a po ustaniu zatrudnienia w tej firmie kontynuuje wcześniej podjętą działalność zarobkową na podstawie zlecenia w firmie (...) Spółce z ograniczonej odpowiedzialności i w firmie (...) i to te stosunki stanowią podstawę do objęcia dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym.

Od decyzji tej odwołał się M. Ś. (1) podnosząc, że nie świadczył w okresie zasiłku chorobowego pracy na rzecz firm (...).

ZUS nie uznał odwołania i wniósł o jego oddalenie.

Wyrokiem z dnia 25 września 2015 roku w sprawie o sygn. akt IV U 237/15 Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał M. Ś. (1) prawo do zasiłku chorobowego za okres od 1 maja 2015 roku do 19 czerwca 2015 roku.

Podstawę rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne Sądu Rejonowego:

M. Ś. (1) był zatrudniony w firmie (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością Spółce komandytowej w A. do 30 kwietnia 2015 roku na podstawie umowy o pracę. Na zwolnieniach lekarskich przebywał od dnia 21 kwietnia 2015 roku do dnia 19 czerwca 2015 roku.

M. Ś. miał zawarte umowy zlecenia z firmami: (...) oraz (...) sp.z o.o.

W tych firmach powód w okresie zwolnień lekarskich nie wykonywał żadnej pracy i nie uzyskał żadnego dochodu.

Po tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy stwierdził, że odwołanie jest zasadne.

Sąd I instancji wskazał, iż ZUS jako podstawę decyzji przyjął art. 13 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2010 r. nr 77 poz. 512 ze zm.). Przepis normuje sytuację, w których dana osoba nie ma prawa do zasiłku chorobowego. Zgodnie z nim zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby.

W ocenie Sądu meriti powyższa norma nie ma zastosowania w sprawie niniejszej. Przez kontynuowanie działalności zarobkowej należy rozumieć nie tylko formalne zgłoszenie takiej działalności, czy też obowiązywanie umowy zlecenia czy innej, na podstawie której dana osoba świadczy usługi na rzecz jakiegoś podmiotu, ale i jej faktyczne prowadzenie i uzyskiwanie z tego tytułu dochodu. Sąd Rejonowy wskazał, że tylko w takim przypadku dana osoba będzie zobowiązana do odprowadzania składek lub też ich opłacania, jeśli prowadzi działalność gospodarczą.

Zdaniem Sądu I instancji w innym przypadku zastosowanie winien mieć przepis art. 7 ustawy. Sąd meriti nadmienił, że wnioskodawca stał się niezdolny do pracy w okresie, w którym miał zachowane prawo do zasiłku chorobowego z tytułu ubezpieczenia pracowniczego. Jest to jego tytuł ubezpieczenia chorobowego.

Sąd Rejonowy stwierdził, że w sprawie zostało wykazane, iż wnioskodawca faktycznie nie wykonywał działalności na podstawie umów zlecenia i nie uzyskiwał z tego tytułu dochodów. Dlatego art. 13 ustawy nie powinien być w sprawie zastosowany. Zastosowany zaś winien być art. 7 ustawy normujący prawo do zasiłku po ustaniu tytułu ubezpieczenia.

Z tych względów Sąd I instancji zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał M. Ś. (1) na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. prawo do zasiłku za okres od 1 maja 2015 roku do 19 czerwca 2015 roku.

Apelację od powyższego wyroku w całości wniósł organ rentowy, zarzucając:

1) naruszenie prawa materialnego, a w szczególności art. 13 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa ... poprzez przyznanie wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 1 maja 2015r. do dnia 19 czerwca 2015 r., podczas, gdy ubezpieczony nie ma prawa do tego zasiłku;

2) naruszenie prawa procesowego, a w szczególności art. 233 k.p.c. poprzez przekroczenie zasady swobodnej (bo dowolnej) oceny dowodów, polegający na przyjęciu, że ubezpieczony w spornym okresie nie kontynuuje działalności zarobkowej stanowiącej tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym - podczas gdy zgromadzone w sprawie dowody przeczą takiemu ustaleniu.

Na podstawie wyżej wymienionych zarzutów organ rentowy wniosł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego jest nieuzasadniona i jako taka podlega podlega oddaleniu.

Organ rentowy, mimo przytoczenia treści art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U Nr 60, poz. 636) niewłaściwie zastosował go w niniejszej sprawie.

Godzi się w tym miejscu przypomnieć, iż zgodnie z ustawą z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa art. 13 ust. 1 pkt 2 na którą powołuję się ZUS „zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby. Rację ma Sąd Rejonowy, iż norma art. 13 ustawy zasiłkowej w sposób wyraźny wskazuje, iż dla odmowy prawa do świadczenia koniecznym jest kontynuowanie działalności zarobkowej. Podejmując się próby interpretacji pojęcia pracy zarobkowej stwierdzić należy, że mamy doczynienia z wykonywaniem pracy na podstawie stosunku pracy lub innego stosunku zatrudnienia w szerokim tego słowa znaczeniu. Chodzi zatem o prace w potocznym tego słowa znaczeniu, w tym także wykonywanie różnych czynności na podstawie różnych stosunków prawnych o charakterze cywilnoprawnym.

W tym miejscu przypomnieć również należy jakie są funkcje zasiłku chorobowego, którym jest kompensata utraconego przez ubezpieczonego dochodu (rekompensata zarobku) wskutek wystąpienia u niego czasowej, przejściowej niezdolności do zarobkowania. Celem zwolnienia od pracy jest zaś odzyskanie przez ubezpieczonego zdolności do pracy, a w jego osiągnięciu przeszkodą może być zarówno wykonywanie pracy zarobkowej, jak i inne zachowanie ubezpieczonego utrudniające proces leczenia i rekonwalescencję vide wyrok SN z 14 grudnia 2005 roku., III UK 1200/05, OSNP nr 21-22/2006, poz.338.

Odnosząc powyższe do analizowanej sprawy, Sąd Okręgowy w pełni podziela pogląd Sądu Rejonowego, który ustalił ponad wszelką wątpliwość, że jakkolwiek wnioskodawcę łączyły umowy zlecenia z firmami: (...) oraz (...) sp.z o.o. to jednak w trakcie niezdolności do pracy po ustaniu stosunku pracy nie przejawiał on żadnej aktywności i nie wykonywał żadnych czynności na rzecz powyższych zleceniodawców. Nie uzyskał też z tego tytułu żadnego wynagrodzenia.

Brak było zatem podstaw prawnych dla zastosowania przepisu art. 13 ustęp 1 punkt 2 cytowanej ustawy.

Z tych też względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc orzekł jak w sentencji.